

Posudek bakalářské práce Marka Bothy

Předložená práce představuje činnost Národního filmového archivu, jeho historii i současný stav a činnost.

Úvodní kapitola přibližuje vznik a vývoj této instituce, resp. jejích předchůdců. Právě v této části se možná nejvýrazněji ukazuje, jak „pouhé“ formální, v tomto případě pravopisné nedostatky mohou ovlivnit informační hodnotu nebo alespoň sdělnost textu. Jde o velká písmena, s nimiž nakládá autor natolik volně, že se čtenář často ocitá v nejistotě, kdy se v textu setkává s vlastním (oficiálním) názvem určité instituce a kdy s obecným označením. V případě popisu vývoje instituce, jež má současný název až od roku 1992 a jejíž předchůdci vystřídali několik názvů, je tato nejistota místy frustrující (srov. např. odd. 1.2 Vznik Filmového archivu v Čechách, odd. 1.3 Poválečná etapa a činnosti ČS. (!) Filmového ústavu). Srozumitelnosti nenapomáhá ani to, že název (resp. zkratka) NFA se v textu příležitostně objevuje i v pasážích pojednávajících o obdobích dávno před oním 1. červencem 1992, kdy vznikl Národní filmový archiv.

Druhá kapitola poměrně přehledně popisuje jednotlivé složky NFA a služby, které poskytuje zejména odborné veřejnosti. Tuto kapitolu vhodně doplňují tabulky a ilustrace.

Ve třetí kapitole jsou představeny činnosti NFA související s digitalizací archivních materiálů, a to jak audiovizuálních, tak písemných. Tato část, byť je celkem pochopitelně v zásadě kompilační a vychází do značné míry ze dvou zdrojů (Fossati 2005, Janásková 2007), ukazuje autorův solidní vhled do zpracovávané tematiky.

Závěrečná kapitola (Jak mediální politika ČR ovlivňuje práci NFA) objasňuje právní rámec fungování NFA a jeho vztah k orgánům státní správy a navíc představuje účast NFA na mezinárodních projektech. Tato kapitola i závěr budí dojem, že je autor dokončoval pod větším časovým tlakem, rozhodně by jim prospěla ještě jedna pečlivá korektura.

Zkratky vyskytující se v textu sice autor při prvním výskytu vysvětluje, ale vzhledem k jejich značnému množství by podle mého názoru byl pro čtenáře užitečný jejich seznam.

Autor korektně uvádí užívané zdroje, výhradu lze mít snad jen k formě citace článků ze sborníku (Rak, Svoboda) v Seznamu použité literatury.

Lze konstatovat, že autor i přes výše uvedené připomínky splnil zadání. Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením „velmi dobře“.